

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

2010/2307(INI)

21.3.2011

ATZINUMS

Sniegusi Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Kultūras un izglītības komitejai

par iniciatīvu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai
(2010/2307(INI))

Atzinumu sagatavoja (*): *Jutta Steinruck*

(*): Iesaistītā komiteja — Reglamenta 50. pants

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka visu iniciatīvu mērķim jābūt visu jauniešu vadīšanai, lai viņi pilnībā iesaistītos sabiedrībā un lai viņus pastāvīgi sagatavotu nākotnes Eiropas vajadzībām, proti, dot viņiem iespējas iesaistīties sociālajos pasākumos un palīdzēt sabiedrības veidošanā un dot visiem jauniešiem iespēju apmeklēt skolu, iegūt augstāko un neformālo izglītību, arodizglītību un apmācību un paaugstināt kvalifikāciju, uzsverot nepieciešamību ievērot prasības, ko izvirza moderna, konkurētspējīga, iekļaujoša un ilgtspējīga sabiedrība, lai tādējādi atvieglotu viņiem piekļuvi darba tirgum; uzsver, ka nedrīkst pieļaut, ka darba dzīvi neuzsāk jaunieši, kuriem dažādu iemeslu dēļ ir bijušas izglītības problēmas, šādiem jauniešiem drīzāk ir jāsniedz mērķtiecīga palīdzība; norāda, ka izglītības pieejamība nedrīkst būt saistīta ar jaunieša vecāku sociālo izcelsmi vai finansiālo stāvokli; uzsver, cik svarīga ir horizontālā mobilitāte visos izglītības līmeņos, turklāt gan attiecībā uz vispārējo izglītību, gan arī arodizglītību;
2. atzīst vietējo un reģionālo iestāžu nozīmi apmācības un mobilitātes jomā; uzskata, ka to zināšanas un pieredze būtu jāuzskata par ES rīcības papildinājumu; uzsver, ka noteikto mērķu sasniegšanai ES ir jāizstrādā partnerības pieeja, jo īpaši attiecībā ar vietējām un reģionālajām iestādēm;
3. uzsver, ka jauniešu nodarbinātības situācija ir atkarīga no vispārējās ekonomikas politikas, mudina dalībvalstis pievērsties ieguldījumiem un darba vietu radīšanai; norāda, ka taupības pasākumi, piemēram, finansējuma samazināšana izglītības sistēmai un darba vietu radīšanai nepalīdzēs jauniešiem un tie var kaitēt sabiedrībai un ekonomikai ilgtermiņā;
4. uzsver nepieciešamību samazināt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas gadījumu skaitu, īpašu uzmanību pievēršot mazāk attīstītajiem reģioniem;
5. uzsver, ka ekonomikas un finanšu krīzes izraisītais jauniešu bezdarbs, kura iemesli saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas viedokli turklāt nav saistīti ne ar ienākumu un ar darba algu nesaistīto darbaspēka izmaksu apmēru, ne ar līdzdalības tiesībām un sociālās drošības standartiem, ir kļuvis par nozīmīgu problēmu visā ES, kas līdz šim nav pietiekami risināta ES un dalībvalstīs; uzsver, ka bezdarbs jaunībā pakļauj personu ļoti lielam nabadzības riskam ilgtermiņā; uzsver nepieciešamību radīt kvalitatīvas darba vietas, lai novērstu jauniešu nonākšanu nabadzīgo darba ņēmēju kategorijā; uzsver, ka visos darba un prakses līgumos jau no to noslēgšanas brīža jābūt paredzētām sociālajām tiesībām; noraida ikvienu priekšlikumu atkāpties no šā principa; uzsver, ka uzteikuma termiņu nedrīkst saīsināt, kolektīvajos līgumos un tiesību normās paredzētie noteikumi ir jāpiemēro tāpat kā attiecībā uz pastāvīgajiem darbiniekiem un līdzdalības tiesībām un biedrošanās brīvībai jābūt neierobežotām sākot no pirmās darba dienas; aicina izveidot ES regulējumu, kurā tiktu noteiktas tiesības un aizsardzības noteikumi attiecībā uz netipiskiem darba veidiem un pagaidu darbu, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; uzsver, ka jaunieši jāaizsargā no diskriminācijas darba vietā, jo īpaši viņu vecuma un profesionālās pieredzes dēļ, efektīvi īstenojot Direktīvu 2000/78/EK; aicina visas

dalībvalstis izstrādāt valsts stratēģiju jauniešu bezdarba problēmas risināšanai;

6. uzsver, ka jauniešus galvenokārt interesē neatkarība, piekļuve veselības aprūpei un pienācīgs mājoklis par pieņemamu cenu, kā arī tas, lai viņi vienlaikus varētu mācīties, strādāt un pilnveidoties; tāpēc aicina dalībvalstis novērst ar vecumu saistīto diskrimināciju attiecībā uz piekļuvi sociālās labklājības sistēmām;
7. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir izvirzīt konkrētus, pārbaudāmus un ar pienācīgiem finanšu līdzekļiem saistītus mērķus, lai varētu īstenot stratēģijas „Eiropa 2020” integrētās pamatnostādnes jauniešu bezdarba samazināšanai; tādēļ uzsver, ka dalībvalstīm savās valsts reformu programmās vajadzētu apņemties līdz 2014. gadam par 10 % palielināt to jauniešu nodarbinātību, kuri ir vecumā no 15 līdz 25 gadiem; kā arī laikā līdz 2020. gadam līdz 75 % palielināt to jauniešu nodarbinātības līmeni, kuri nemācās; tā kā apmēram 35 % visu darba vietu, kas kļūs pieejamas no šā brīža līdz 2020. gadam, būs nepieciešama augsta kvalifikācija un pielāgošanās un inovāciju spējas, atzīmē, ka ir intensīvi jācenšas palielināt to cilvēku skaits vecumā no 30 līdz 34 gadiem, kuriem ir augstākā izglītība vai līdzvērtīga kvalifikācija, panākot, ka viņu īpatsvars sasniedz vismaz 40 %; atzīst, ka dalībvalstis atbild par jauno integrēto pamatnostādņu īstenošanu, turpretim Komisijai jāatbalsta un jākontrolē pasākumi valsts līmenī atbilstoši atklātās koordinācijas metodei; uzskata, ka Komisijai būtu jāpārtrauc iniciatīvā ierosinātās mērķgrupas un rādītāji, savukārt īstenošanas gaitā panāktais progress jānovērtē ar precīziem rādītājiem;
8. uzskata, ka mobilitāte jaunu prasmju iegūšanā ir spēcīgs līdzeklis, lai uzlabotu jauniešu prasmes un kompetences, sekmētu personības attīstību un aktīvu pilsoniskumu; uzskata, ka tāpēc būtu jāveicina visu jauniešu brīvprātīga mobilitāte vispārējās izglītības un arodizglītības, kā arī tālākizglītības un augstākās izglītības posmā, turklāt neatkarīgi no viņu finansiālajām iespējām, sociālās un etniskās izcelsmes, izglītības vai apmācību veida, kurā tie iesaistīti, kā arī no viņu invaliditātes, veselības problēmām vai ģeogrāfiskās atrašanās vietas, un šī mobilitāte būtu jāveicina, visā procesā nodrošinot profesionālās orientācijas ieteikumu un konsultāciju saņemšanas iespēju; uzsver, ka mobilitāte nedrīkst sekmēt sociālo standartu pazemināšanos uzņēmējā valstī; uzsver, cik nozīmīga mobilitātes palielināšanā ir savstarpēja atzīšana attiecībā uz ES iegūtiem vispārējās izglītības, arodizglītības un augstskolas diplomiem, kā arī tālākizglītības kvalifikācijām; aicina pienācīgi īstenot Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā, Eiropas kvalifikāciju sistēmu mūžizglītībai un Eiropas kredītpunktu pārnesei sistēmu; skaidri norāda, ka apstiprinātai savstarpējai atzīšanai jānotiek 12 mēnešu laikā no kvalifikācijas iegūšanas dienas; atgādina, ka Parlaments tiek regulāri informēts, sniedzot tam mobilitātes rādītājus;
9. uzsver, ka mobilitāte ir jāpadara pievilcīgāka un ka finanšu atbalstam jābūt plašam un pietiekamam, īpašu uzmanību pievēršot tiem, kuri ir visnelabvēlīgākajā situācijā; atkārtoti uzsver, ka šī nostāja ir jāatspoguļo nākamajos finanšu plānos; aicina palielināt Leonardo programmai paredzēto budžeta daļu, lai tādējādi uzlabotu apmācību mobilitāti;
10. aicina dalībvalstis veicināt izglītības un nodarbinātības mobilitāti ar šādiem paņēmieniem:
  - a) palielinot informētību un padarot informāciju viegli pieejamu visiem ieinteresētajiem jauniešiem;
  - b) izglītības sākumposmos uzsverot mobilitātes pievienoto vērtību;
  - c) nodrošinot mobilitātes procesā iegūto mācību rezultātu apstiprināšanu dalībvalstīs;
  - d)

samazinot administratīvo slogu un veicinot attiecīgo iestāžu sadarbību visās dalībvalstīs;

11. aicina Komisiju sekmēt izglītības un nodarbinātības mobilitāti ar šādiem paņēmieniem: a) stiprinot ES izglītības un jaunatnes programmas, piemēram, Erasmus, Leonardo, „Jaunatne darbībā”; b) uzlabojot spēkā esošo Eiropas instrumentu un līdzekļu piemērošanu, piemēram, attiecībā uz Eiropas kredītpunktu pārnese un uzkrāšanas sistēmu un *Europass*; c) izstrādājot jaunus līdzekļus, ko tā jau ir pārbaudījusi, piemēram, iniciatīvas „Jaunatne kustībā” tīmekļa vietni, iniciatīvas „Jaunatne kustībā” karti, Eiropas prasmju pasi un izmēģinājuma projektu „Tava pirmā *EURES* darba vieta”;
12. uzsver, ka izglītības sistēmu un arodizglītības pielāgošana darba tirgus faktiskajām vajadzībām ir ļoti svarīga cīņā pret jauniešu bezdarbu; atzīmē, ka tāpēc nekavējoties ir jāuzlabo pāreja uz nodarbinātību no skolas, arodizglītības, apmācības un augstskolas posmiem un tai jānotiek tūlīt pēc izglītības vai apmācības pabeigšanas; uzskata, ka ir jāveicina labāka sadarbība starp izglītības iestādēm, jaunatnes organizācijām, dažādiem darba tirgus sektoriem un darba devējiem, piemēram, dažādu jomu speciālisti varētu sniegt lekcijas vai vadīt seminārus, lai skolēnus un studentus iepazīstinātu ar to nākamo darbu; tāpēc uzsver, cik ļoti svarīgi ir efektīvi īstenot Eiropas jauniešu nodarbinātības garantijas iniciatīvu un padarīt to par instrumentu aktīvai iekļaušanai darba tirgū; uzsver, ka dalībvalstis līdz šim nav uzņēmušās pārliecinošas saistības, lai ieviestu Eiropas jauniešu nodarbinātības garantiju, un aicina tās izdarīt to ātri; uzsver, ka jāizveido cieša saikne starp pamatiniciatīvām, kuru mērķis ir novērst bezdarbu, piemēram, „Jaunatne kustībā” un „Jaunas iemaņas jaunām darba vietām”; uzskata, ka sociālie partneri, uzņēmējdarbības pārstāvji, vietējās un reģionālās pašvaldības un jaunatnes organizācijas ir jāiesaista ilgspējīgas stratēģijas izstrādē jauniešu bezdarba mazināšanai, kurā jānodrošina ES mēroga savstarpēja oficiāla atzīšana un sertifikācija attiecībā uz prasmēm, kas oficiāli un neoficiāli atzītas un iegūtas oficiālā, neoficiālā un neformālā apmācībā, tādējādi nodrošinot atbilstību Eiropas kvalifikāciju sistēmai (*EQF*);
13. uzskata, ka dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai sniegtu iespējami daudz informāciju, izvēles iespējas un apmācību, palīdzot jauniešiem īstenot savas spējas, taču noteikti uzskata, ka to vislabāk paveiktu cilvēki, kas strādā vietējā līmenī katrā dalībvalstī;
14. uzskata, ka jāturpina pilnveidot kvalitatīvi profesijas izvēles un profesionālās orientācijas konsultāciju pakalpojumi; uzsver sociālo partneru iesaistīšanas nozīmīgumu to izstrādē, organizēšanā, sniegšanā un finansēšanā, lai nodrošinātu atbilstību darba tirgus prasībām un efektivitāti;
15. uzsver, cik svarīgi ir, lai uzņēmumi atbilstoši savai sociālajai atbildībai veiktu piemērotus pasākumus, atbalstot jauniešus attiecībā uz pamatotu profesijas izvēli, turklāt ņemot vērā gan valsts, gan Eiropas darba tirgus vajadzības, un norāda, ka šādas iniciatīvas varētu papildināt ar darba prakses piedāvājumiem;
16. uzskata, ka profesijas izvēle vēl arvien lielā mērā ir saistīta ar dzimumu un ka šis faktors palielina dzimumu nevienlīdzību; uzsver, ka tas ietekmē gan sievietes bezdarbu, gan nabadzību; uzsver, ka šāda diskriminācija dzimuma dēļ ir jānovērš; uzsver, ka ir jāveic pasākumi, lai sniegtu visaptverošu pārskatu par iespējamiem izglītības un arodmācības ceļiem un vēlāku profesijas izvēli, piemēram, ar līdztiesības konsultantu palīdzību, un ka ir jāveic pasākumi, lai meitenēm jau laikus veidotos interese par matemātiku, informātiku,

dabaszinātnēm un tehniku un par jomām, kas tām ir stratēģiski svarīgas profesionālās attīstības ziņā, savukārt attiecībā uz zēniem veikt pasākumus, lai ieinteresētu viņus par profesijām, kas saistītas ar izglītību, aprūpi un sociālajiem pakalpojumiem, kā arī jāatbalsta viņi šajā procesā; ņemot vērā to, ka nākotnē arvien vairāk trūks kvalificētu darbinieku, uzsver, ka jāveic īpaši pasākumi, lai sekmētu meiteņu un sieviešu potenciālu ar īpašām, konkrētām atbalsta programmām, kas veicina meiteņu sagatavošanu zinātniskām un tehniskām profesijām;

17. uzsver, ka jauniešiem jāizvēlas no aizvien lielāka izglītības iespēju piedāvājuma; uzskata, ka pastāvīgi ir jāinformē par attīstības tendencēm darba tirgū, lai viņi tādējādi varētu galveno uzmanību pievērst to prasmju attīstīšanai, kas patiešām vajadzīgas, un cenšoties īstenot mērķi, ka neviens izglītību vai apmācību ieguvušais nepaliek bez darba un tiek atvieglota pāreja no izglītības posma uz darba dzīvi;
18. aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem efektīvāk iekļaut arodizglītību vidējā izglītībā, ņemot vērā būtiskas atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz līdzdalības un organizētības līmeni šajā jomā; norāda, ka tam būtu svarīga nozīme stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto mērķu sasniegšanā, jo tiktu samazināts to skolēnu skaits, kuri priekšlaicīgi pārtrauc mācības un mazināts bezdarbs; uzsver nepieciešamību veicināt labākās prakses apmaiņu saskaņā ar atvērto koordinācijas metodi;
19. uzsver, cik nozīmīgi ir tādi elastīgi izglītības režīmi kā, piemēram, „atklātās universitātes” un tiešsaistes tālākizglītības iespēju plašāka izmantošana, tādējādi dodot visiem jauniešiem piekļuvi augstas kvalitātes augstākajai izglītībai un nodrošinot, ka šīs iespējas viņiem netiek atņemtas attāluma vai nepiemērota mācību laika dēļ; uzskata, ka, ņemot vērā jauniešu novēlēto pievienošanos darba tirgum un problēmas saistībā ar sociālās aizsardzības sistēmu noturību, ir ļoti svarīgi radīt piemērotus apstākļus darba un mācību apvienošanai;
20. uzskata, ka svarīgi elementi jauniešu bezdarba novēršanai un integrējošas izaugsmes atbalstam ir ES saskaņoti un aktīvi darba tirgus pasākumi, piemēram, publiski finansētas nodarbinātības programmas jauniešiem, jaunu, ilgtspējīgu un labu darbvieta (ar pienācīgu samaksu) un jaunu uzņēmumu izveide, kā arī uzņēmējdarbības kultūras veicināšana skolās, jaunu iniciatīvu stimuli, administratīvā vienkāršošana, lai atvieglotu formalitāšu kārtošānu, vietējo pakalpojumu tīkli pārvaldības atvieglošanai, augstskolu un pētniecības iestāžu iesaistīšana, lai veicinātu novatoriskus produktus un procesus, brīvprātīgā darba atzīšana par profesionālo pieredzi un uzņēmējdarbības veicināšana; uzsver, ka efektīvākā, pieejamākā, pārredzamākā un saskaņotākā veidā būtu jāizmanto jauniešiem pieejamais ES finansējums no tādiem instrumentiem kā Eiropas Sociālais fonds, mobilitātes programmas (Erasmus, Socrates, Leonardo) un Jaunatnes programma, jo finansējuma dažādība sarežģīt jauniešu organizāciju piekļuvi tieši tam finansējuma veidam, kas atbilst to vajadzībām; uzsver, cik nepieciešams ir tāds finansējums jauniešiem, kas ir viegli pieejams, ko vajadzības gadījumā var vadīt brīvprātīgie un nelielas organizācijas un kas ļauj finansēt visaptverošus pasākumus, kuri iekļauj vairākas dimensijas, piemēram, nodarbinātību, mobilitāti, sociālo iekļaušanu un kultūras norises;
21. atzinīgi vērtē EIB pieaugošo nozīmi attiecībā uz studentu finansēšanas programmu izveidi un palīdzību jauniešiem dibināt savus uzņēmumus; uzskata, ka EIB lomai vajadzētu būt

vēl lielākai, mērķtiecīgi ieguldot nozarēs ar augstu pievienoto vērtību un jo īpaši tādos uzņēmumos, kas sevišķi cenšas pieņemt darbā un apmācīt jauniešus;

22. uzsver, ka jāatbalsta tādi jaunieši, kuriem sākotnēji ir sliktākas izredzes dzīvē (īpašu uzmanību pievēršot „NEET” grupai, proti, jauniešiem, kuri nedz strādā, nedz mācās vai apgūst arodu), un pat jānodrošina viņiem darbaudzināšana, turklāt ievērojot viņu individuālās vajadzības un pievēršot galveno uzmanību tam, lai uzlabotu viņu iekļaušanos darba tirgū un dotu pieeju kvalitatīvām darba vietām; uzskata, ka brīvas valsts finansētas mācekļu vietas un standartizēta sistēma palīdzībai apmācībā var būt iedarbīgs instruments īpaši nelabvēlīgā situācijā esošu jauniešu integrācijai; tomēr uzsver, ka iekļaušanās pirmajā darba tirgū ir svarīga un ka jebkādu iekļaušanās pasākumu mērķim jābūt parastā darba tirgus pieejamībai jau sākot no agrīna posma, un ka tie jāpapildina ar atbalsta pasākumiem, kas pielāgoti individuālām vajadzībām; uzsver nabadzīgo jauniešu īpašās grūtības gūt pieredzi ārzemēs finansiālu un valodas ierobežojumu dēļ un dažos gadījumos teritoriālas diskriminācijas dēļ; pauž pārliecību, ka ar finanšu atbalstu ir jārisina jo īpaši visnelabvēlīgākajā situācijā esošo jauniešu vajadzības;
23. uzsver, ka ir svarīgi radīt darba iespējas jauniešiem invalīdiem, izveidojot attiecīgi pielāgotas mācību programmas un noteiktāk sekmējot vairāk darba stipendiju piešķiršanu šīs svarīgās gados jaunās iedzīvotāju daļas pieņemšanai darbā ar mērķi panākt labāku viņu iekļaušanos un līdzdalību sabiedrībā; aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt informācijas kampaņas par izglītības un profesionālās apmācības iespējām jauniešiem ar invaliditāti, piemēram, spēju apmaiņas projektu, ko izstrādājis Eiropas Invalīdu forums un Erasmus studentu tīkls;
24. uzsver, ka Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda *Eurofound* darba programmā 2009.-2012. gadam ir paredzēts īpašs projekts par jauniešu ar invaliditāti vai veselības problēmām aktīvu iesaistīšanu, un norāda uz apmācību centru svarīgo nozīmi, piedāvājot sociālo un profesionālo prasmju veidošanu jauniešiem ar invaliditāti un jauniešiem, kas uzauguši aprūpes iestādēs; pieprasa vajadzības gadījumā atbalstīt šo apmācību centru pilnveidošanu un izmantošanu;
25. uzsver nepieciešamību veikt pasākumus, lai valstu un Eiropas līmenī pilnībā noskaidrotu situāciju attiecībā uz jauniešiem, kuri nedz strādā, nedz mācās vai apgūst arodu; aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai noteiktu jauniešu sociālās atstumtības iemeslus un ieteiktu veidus viņu reintegrācijai, kā arī rīkoties šīs problēmas novēršanai, nākamo desmit gadu laikā sasniedzot attiecīgos mērķus Eiropas darba ņēmēju nodarbinātības un konkurētspējas jomā un to jauniešu skaita samazināšanā, kuri priekšlaicīgi pārtrauc mācības;
26. uzsver, ka prakse ir piemērots līdzeklis profesijas izvēlē ikvienā darba meklēšanas posmā, atgādina par nepieciešamību noteikt minimālos prakses standartus, piemēram, attiecībā uz pienācīgiem ienākumiem un sociālajām tiesībām, tostarp sociālo aizsardzību un sociālā nodrošinājuma sistēmu, lai uzlabotu prakses kvalitāti un nodrošinātu tās izglītojošo vērtību; atgādina, ka prakse nedrīkst aizvietot faktiskās darba vietas un ir stingri ierobežota laikā; uzsver, ka steidzami nepieciešama juridiski saistoša Eiropas kvalitātes sistēma attiecībā uz praksi visu veidu izglītībā un apmācībā, lai novērstu praktikantu izmantošanu, un ka Komisijai būtu jāiesniedz rīcības plāns ar grafiku, kā arī īss izklāsts,

kā šī kvalitātes sistēma tiktu īstenota;

27. aicina arī pēc 2013. gada pagarināt tās izglītības programmas, kas paredzētas mobilitātes veicināšanai, un lūdz Komisiju palielināt šādām programmām paredzēto finansējumu, sagatavojot turpmākās pamatprogrammas;
28. uzsver, ka jauniešiem darba dzīves laikā jābūt pieejamai arodizglītībai un apmācībai, lai viņi varētu strādāt un turpināt apmācību, un ka pastāvīga apmācība, mūžizglītības pieeja apmācībā un profesionālajā attīstībā ir jāatbalsta jau no pašiem darba dzīves pirmsākumiem un dalībvalstis jāaicina izveidot neatkarīgas sistēmas konsultāciju sniegšanai par turpmāko apmācību, lai nodrošinātu, ka šāda turpmāka apmācība kļūst par normu;
29. mudina izveidot vienotu sarakstu ar akreditētajām augstskolām un specialitātēm, kas garantētu kvalifikāciju atzīšanu visā ES;
30. uzsver, ka augstas kvalitātes sākotnējā izglītība visos arodos un profesijās paplašina jauniešu darba iespējas un garantē kvalificētu darbinieku pieplūdi uzņēmumiem; aicina dalībvalstis izveidot atbilstīgas uzraudzības iestādes, lai nodrošinātu, ka šāda izglītība un apmācība tiek sniegta;
31. atzinīgi vērtē iniciatīvu „Tava pirmā EURES darba vieta” profesionālās mobilitātes veicināšanai, kas būtu cieši saistāma ar Eiropas brīvo darba vietu uzraudzības sistēmu, lai darba ņēmēji un darba devēji iegūtu visaptverošu pārskatu par ES darba tirgu un brīvās darba vietas iespējami ātri varētu aizpildīt ar piemērotiem darbiniekiem; tomēr norāda, ka tas nedrīkst izraisīt intelektuālā darbaspēka aizplūdi no dažām ES daļām;
32. uzsver, cik svarīgi ir veicināt uzņēmējdarbību un palīdzēt jauniešiem dibināt savu uzņēmumu, kā arī veicināt un paplašināt Erasmus programmu jaunajiem uzņēmējiem; tāpēc iesaka izglītības iestādēs īstenot ES informācijas kampaņu par uzņēmējdarbību, sākuma kapitālu, nodokļiem uzņēmējdarbības uzsācējiem un pastāvīgu atbalstu apmācībai;
33. uzsver neoficiālās un neformālās mācīšanās un izglītības, kā arī brīvprātīgā darba nozīmi jauniešu attīstībā; uzsver, ka iegūtās prasmes ne tikai sniedz iespējas viņiem iekļauties darba dzīvē, bet arī dod iespēju aktīvi iesaistīties sabiedrībā un uzņemties atbildību par savu dzīvi, vienlaikus veicinot viņu uzņēmējdarbības prasmes;
34. uzsver, cik svarīgi ir iesaistīt jauniešus ne tikai darba tirgū un ekonomikā, bet arī Eiropas nākotnes veidošanā un vadīšanā; aicina Komisiju sagatavot Zaļo grāmatu par jauniešu līdzdalību;
35. aicina Komisiju saglabāt atsevišķu programmu „Jaunatne darbībā” nākamajā daudzgadu finanšu shēmā;
36. aicina Komisiju palielināt un paplašināt dalību mobilitātes programmās un uzlabot to redzamību, jo īpaši attiecībā uz tām programmām, kuru mērķis ir jaunieši, piemēram, izmantojot vienu nosaukumu, lai apzīmētu visas mobilitātes programmas, vienlaikus saglabājot katras specifiku.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.3.2011
Galīgais balsojums	+: 41 -: 4 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Csaba Óry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sven Giegold, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Diana Wallis